

Onbegrijpelijk...

! *Ik geloof* (1) – De eerste woorden van de Apostolische Geloofsbelijdenis zijn direct al heel belangrijk. Er staat: ‘*Ik geloof*’. En niet bijvoorbeeld: ‘*Ik begrijp*’. Veel mensen zeggen: ‘Ik kan niet geloven, want ik begrijp niet waarom...’ Of: ‘Ik begrijp niet hoe...’ Maar door zo te denken, maken ze een grote fout. God vraagt niet dat we Hem begrijpen; dat *kán* ook helemaal niet. We hoeven alleen maar te geloven. Als Hij het zegt, *is* het zo. Er staat *óók* niet: ‘Ik weet’. Bijvoorbeeld: ‘Ik weet dat God bestaat’. Want wat heb je daaraan? Kijk, misschien weet ik dat de dokter me beter kan maken. Maar als ik niet naar hem

toe ga, word ik echt niet beter. Ik moet hem *vertrouwen* en doen wat hij zegt, ook al begrijp ik hem niet. Met geloven is het precies zo. Dat is niet alleen dat je iets weet over God, het is ook dat je Hem *vertrouwt* – wat Hij ook tegen je zegt of van je vraagt.

Wil je weten wat geloven is? Op water gaan lopen, als Jezus zegt dat je dat kunt. Het is: *tóch* bidden als het niet verder lijkt te komen dan het plafond. Geloven is: de Here God danken dat Hij *álles* van je weet (ook dat ene...) en *tóch* van je houdt. Inderdaad onbegrijpelijk – en toch is het zo!

Lezen: Matteüs 14:22-33

Wat denk je dat God je vandaag door dit bijbelgedeelte wil zeggen? Wat zou je Hem zelf erover willen zeggen of vragen?

Is het wel echt waar?

! *Ik geloof (2)* – ‘En als het nu eens allemaal níet waar is, wat er in de Bijbel staat?’ Misschien schiet die gedachte bij jou óók wel eens door je hoofd. ‘Waarom zouden alleen wij gelijk hebben?’ En: ‘Soms klinkt het zo onwaarschijnlijk...’ Dan kun je het eigenlijk niet geloven. Je twijfelt.

Nu komen twijfels bij de meeste christenen voor; bij mij in ieder geval wél. Zelfs heel sterke gelovigen kunnen opeens gaan twijfelen. Eigenlijk is dat niet eens zo vreemd, want dat wil de duivel natuurlijk. Zo is zijn tactiek: hij probeert altijd mensen

van het geloof af te houden. Als je dat weet, hoef je er dus niet eens meer zo van te schrikken als je twijfelt.

Het heeft er ook mee te maken dat geloven iets is wat je moet *leren*. Je kunt nooit zeggen: ‘Ik geloof, en nu ben ik daarmee klaar.’ Het geloof moet altijd groeien, sterker worden.

Daarvoor heeft de Here God verschillende middelen gegeven. Bijvoorbeeld een Boek vól met bewijzen voor het geloof. En ook dat je contact kunt hebben met andere christenen, en naar de kerk kunt gaan. Op die manier is zelfs Thomas zijn twijfels kwijtgeraakt...

Lezen: Johannes 20:24-31

Stel je voor dat jij bij deze gebeurtenis aanwezig was geweest. Hoe zou jij gereageerd hebben?

De eerste plaats

in God – Het verhaal maakte op mij grote indruk. Toen ik voor m'n werk een keer in India was, vertelde een 18-jarige jongen me dat hij vier jaar geleden tot geloof in Jezus was gekomen. Sinds die tijd had hij het thuis erg moeilijk. 'Mijn ouders willen dat ik het geloof in Jezus opgeef. Ik kan krijgen wat ik wil, als ik Jezus maar verlaat. Maar dan zeg ik: "Jezus is alles voor me. Als jullie me wegsturen, zal ik gaan, maar ik geef Jezus niet op."'

Waarom wilde deze jongen niet doen wat zijn ouders van hem vroegen? Omdat hij geloofde *in God*. Dat wil zeggen: de God van Israël die heeft gezegd: 'Vereer naast Mij geen

andere goden' (Ex. 20:3). Meedoen met de afgoden van zijn ouders, dat wilde deze tiener dus niet meer. Zelfs niet als hij daardoor alles zou kwijt-raken...

Gelukkig is het voor ons makkelijker om in God te geloven. Alhoewel..., soms moet jij óók kiezen. Waarschijnlijk niet tussen je ouders en God. Maar misschien wél tussen je *vrienden* en God, of je *pleziertjes* en God. En voor wie kies je dan?

'Ik geloof in God' betekent: ik geloof niet in mijn muziek, of in mijn vrienden, of in mezelf, en zelfs niet in mijn ouders, maar alléén in God. Want er kan er maar één op de eerste plaats staan!

Lezen: Matteüs 10:32-37

Die jongen uit India hield ontzettend veel van zijn ouders. Wat zou hij van dit bijbelgedeelte gevonden hebben? Wat vind jij ervan?

Hij houdt van je!

de Vader – Prins Charles van Groot-Brittannië heeft een hele rij officiële en indrukwekkende titels: Prins van Wales, Hertog van weer-wat-anders, Graaf enz. En misschien wordt hij ook nog eens Koning. Wie hem tegenkomt, zegt dus altijd heel beleefd: ‘Zijne koninklijke hoogheid’. Behalve natuurlijk als je toevallig prins William of prins Harry bent. Dan zeg je gewoon: ‘Hi, dad...’

Laten we dit voorbeeld nu eens toepassen op God. God is natuurlijk oneindig veel groter en indrukwekkender dan prins Charles. Zó indrukwekkend dat je Hem alleen maar

met trillende knieën onder ogen kunt komen. Stel het je voor: je zou diep buigen, Hem niet eens aan durven kijken en... hoor je het goed? Wat zegt God daar? ‘Marja, Johan, kom eens dichterbij. Ik vind het fijn als je Me gewoon “Vader” noemt.’

Onbegrijpelijk toch? Daar kun je met je verstand niet bij – dat die ontzettend grote en machtige God *jouw* Vader wil zijn! Hij wil niet dat je Hem ziet als een politiemann, of als een afstandelijke president, maar als *Vader*. Hij *houdt* van je!! Misschien kun je het je niet eens voorstellen, als je eerlijk naar jezelf kijkt. Toch mag je het echt geloven – zeker weten!

Lezen: Psalm 103:8-13

Liefdevol, genadig, geduldig, trouw, vergevingsgezind – zó is God de Vader voor jou. Vertel Hem eens wat je daarvan vindt!

Wie bidt, ontvangt

de Almachtige (1) – Soms lijkt het of alles tegenzit. Op school gaat het niet lekker, je raakt misschien je zaterdagbaantje kwijt; en alsof dat niet genoeg is, is je oma óók nog ziek geworden. En kon je er nu maar iets aan veranderen, maar vaak voel je je zo machteloos. Alhoewel, soms kan het helpen als je goede contacten hebt. Stel bijvoorbeeld dat je oom bevriend is met de afdelingschef van je zaterdagbaantje, en dat hij wel een goed woordje voor je wil doen... Dát zou natuurlijk fantastisch zijn, want die chef gáát er tenslotte over.

Als je het zó bekijkt, kun je zeggen dat we er eigenlijk heel goed voor staan. Want welk probleem we ook

hebben, we hebben altijd een adres waar we terecht kunnen: de Here God. Over Hem geloven we dat Hij de Almachtige is die echt over alles gaat. Hij heeft bovendien beloofd dat Hij als een Vader voor ons zal zorgen en dat Hij luistert naar elk gebed. Betere contacten kun je toch niet hebben?

Dat is een hele geruststelling, óók als God de situatie niet verandert. Want wie bidt, ontvangt altijd. Misschien is het niet wat je wilde, maar ook dán zorgt God voor je. Vraag me niet hoe het dan zit als je tóch dat baantje verliest. Ik weet alleen zeker dat ook dan waar is wat in het bijbelgedeelte van vandaag staat.

Lezen: Lucas 11:9-13

Jesus zegt niet dat als je om een vis vraagt, je ook een vis krijgt. Let er bij het lezen op wat Hij wél belooft!

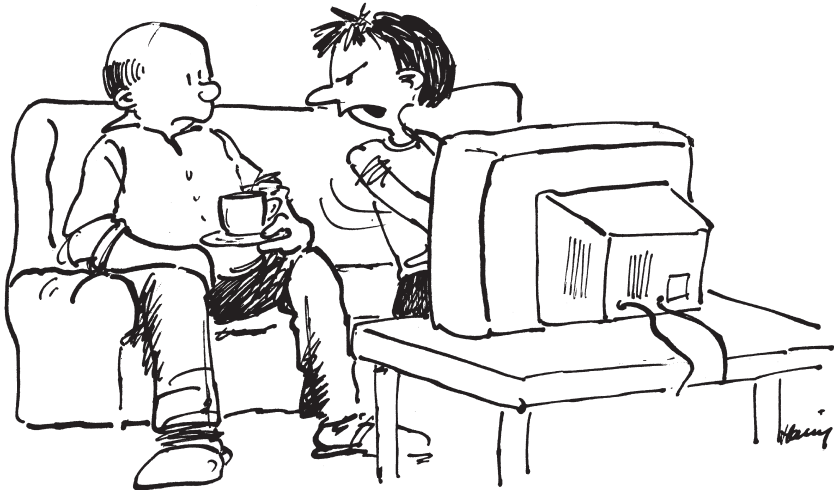
Beginnen bij jou zelf

 de Almachtige (2) – Gisteren zagen we dat het een hele geruststelling is dat we mogen geloven in een *Almachtige* Vader. En toch... Toch kan dat ook heel moeilijk zijn: als God almachtig is, hoe kan het dan dat mensen elkaar nog zoveel kwaad doen? Waarom doet God daar niets aan? Op televisie zag ik eens een programma waarin tieners over deze vraag discussieerden. Er was toen een jongen die een heel raak antwoord gaf: 'God doet écht wel wat aan het kwaad. Kijk maar naar mij. Vroeger was ik echt een rotjochie, maar God heeft mij veranderd...'

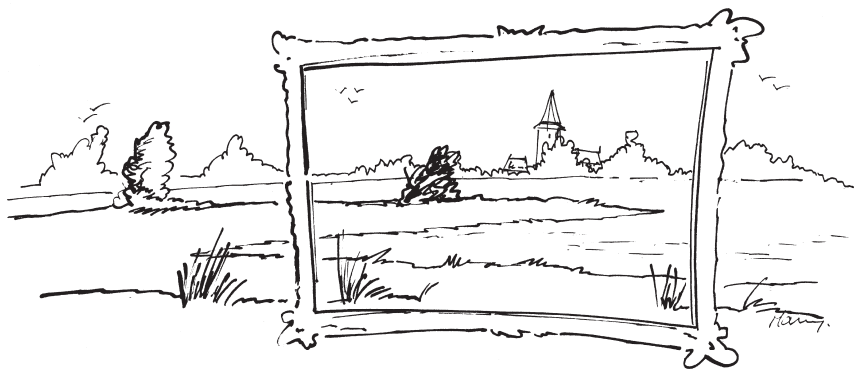
Zoiets bedoelt Petrus ook in het gedeelte van vandaag. Hij zegt: vergis je niet, God doet heus wel wat aan het kwaad. Op de allerlaatste dag, als Jezus terugkomt, zal Hij het zelfs helemaal uitroeien. Dan worden Zijn beloften over de toekomst werkelijkheid, ook al denken veel mensen dat het nooit beter zal worden en dat Jezus nooit zal ingrijpen. Wees maar blij, zegt Petrus, dat God dat nu nog niet doet. Want hoe zou jij er dan voor staan...? God stelt het expres uit, om jou de gelegenheid te geven je te bekeren. Moet God wat aan het kwaad doen? Laat Hem beginnen bij jou zelf...

Lezen: 2 Petrus 3:3-9

Wat zou je over dit gedeelte aan je beste vriend(in) willen vertellen? Bedenk dat je in ieder geval voor hem of haar kunt bidden!

HIERZO, WAARDOM WORDT HIER NIETS AAN GEDAAN!

Een groot Kunstenaar

! *Schepper van hemel en aarde (1)* – ‘Moet je eens zien, wat een prachtige kleuren! En zie je hoe mooi hij dat hondje heeft geschilderd?’ Mensen die in een museum kijken naar de schilderijen van Rembrandt, zijn er soms helemaal vol van. Als Rembrandt had kunnen horen hoe ze van zijn werk genieten, zou hij zich erg vereerd voelen.

Vandaag willen we het hebben over een ander museum waarin de kunstwerken van een groot Kunstenaar zijn uitgesteld: de schepping. Heb je daar eigenlijk wel eens goed naar gekeken? Op vakantie misschien, toen je

zo genoot van de bergen in Zwitserland of de bossen in Duitsland? Maar ook op de fiets op weg naar school: heb je wel eens echt gezien hoe mooi bloemen, vlinders en bomen kunnen zijn? Wie er oog voor heeft, kan er ontzettend van genieten.

Als je héél goed kijkt, krijg je natuurlijk ook meer oog voor de Kunstenaar achter al dat moois. We geloven niet dat dit zomaar toevallig is ontstaan, als resultaat van een ontzettend lang evolutieproces. Nee, het is alleen Gods werk! We mogen Hém ervoor loven – door er zorgvuldig mee om te gaan en door er volop van te genieten! Loof de HERE!

Lezen: Psalm 104:1-4 en 24-26

Laat je door deze psalm inspireren om God iets te vertellen over wat je vandaag in Zijn schepping hebt gezien!

Niet toevallig

Schepper van hemel en aarde (2) – Martin ligt te piekeren op zijn bed. Gek, de laatste tijd heeft hij dat wel vaker. Dan staat hij voor de spiegel, en denkt hij: ‘Dat ben ik. Maar... wie ben ik eigenlijk? Stel nou ‘s dat ik er níet was, had dat óók gekund? En wat zullen de jongens op school van me vinden? Ik wou dat ik wat stoerder was. Er beter uitzag ook, want moet je dat piekerige haar zien...!’

Waarschijnlijk zullen Martins vragen op den duur vanzelf voorbij gaan. Hopelijk weet hij dan ook dat het belangrijkste antwoord dít is: het is

maar niet toevallig dat jij er bent. God heeft je gemaakt. Mét je piekerige haar, maar ook met je mooie ogen. Mét je zwakke punten, maar ook met je sterke. Hij had er, als Schepper van hemel en aarde, plezier in jou geboren te laten worden. Een heel verschil, als je jezelf zo mag bekijken!

Dat betekent trouwens ook dat je niet van jezelf bent. Wij zeggen wel eens: ‘t Is toch mijn leven!’ Maar eigenlijk is dat niet waar. Je leven is eigendom van de Maker, van God dus, en je mag Hem ermee dienen. Dat is echt om blij van te worden.

Lezen: Psalm 100

God heeft mij gemaakt, ik ben van Hem (vers 3)! Zet een kruisje op je hand, als teken om je de hele dag te herinneren aan dit feit!

Het maakt wél uit!

En in Jezus Christus – Vandaag beginnen we met het tweede deel van de Apostolische Geloofsbelijdenis: over de Here Jezus. Het eerste deel ging over God de Vader. En verderop komen we toe aan het derde deel, over de Heilige Geest. Het deel over de Here Jezus is het grootst. Daaruit blijkt wel hoe belangrijk dat is. Als je érgens kunt zien dat het christelijk geloof uniek is, dan is het hier. Let daar bij de volgende stukjes maar op. Hopelijk zul je dan ook begrijpen waarom Jezus al voor miljoenen mensen echt álles is geweest en nog is. Hij is er nota bene speciaal voor hen: voor mensen die aan alles

gebrek hebben, en nergens meer bijhoren; voor jongeren die kapot gaan van verdriet. Maar ook voor tieners die gevangen zitten in hun gokverslaving; voor gehandicapten, en iedereen die vastgelopen is. Lees het straks maar na in Lucas 4.

Jezus zei dat God Hem hiervoor speciaal had gezalfd. Dat betekent dat Hij de Christus, de Messias, was naar wie de mensen in Nazaret al zo lang hadden uitgekeken. Maar moet je zien wat deze mensen uiteindelijk deden: ze gooiden Jezus de stad uit (vers 29)! Kun je nagaan hoe belangrijk het is dat je ogen voor Hem geopend worden. Bid daarom!

Lezen: Lucas 4:16-22

Zie je jezelf al zitten in de synagoge? Hoe reageer jij op Jezus? En op de andere mensen in de synagoge?